

Metodă de determinare a rezistenței plantelor la secetă care include măsurarea rezistenței electrice a țesuturilor frunzelor până la și după ofilire, **caracterizată prin aceea că** până la și după ofilire se efectuează saturația deplină a frunzelor cu apă până la starea fiziologică optimă, iar rezistența plantelor la secetă se determină din relația de modificare a rezistenței electrice după ofilirea și rehidratarea țesuturilor frunzelor:

$$RS = 100 - \frac{(|RE_o - RE_{st}| \cdot 100 + |RE_o - RE_r| \cdot 100)}{RE_o}, \text{ unde}$$

RS - rezistența plantelor la secetă; RE_o - rezistența electrică a țesuturilor frunzelor plantelor în stare optimă, $k\Omega$;

RE_{st} - rezistența electrică a țesuturilor frunzelor după ofilire, $k\Omega$; RE_r - rezistența electrică a țesuturilor frunzelor rehidratate, $k\Omega$.